

JC/GL/2017/16

16/01/2018

Endelige retningslinjer

Fælles retningslinjer i henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2015/847 om de foranstaltninger, betalingsformidlere bør træffe med henblik på at konstatere, om oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, og de procedurer, de bør indføre for at håndtere en pengeoverførsel, som mangler de krævede oplysninger

Efterlevels- og indberetningspligt

Status for disse fælles retningslinjer

Dette dokument indeholder fælles retningslinjer udstedt i medfør af artikel 16 og 56, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed): "ESA-forordningerne". I henhold til ESA-forordningernes artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestrebe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer.

De fælles retningslinjer fastsætter ESA'ernes syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omfattet af de fælles retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende vis (f.eks. ved at ændre deres lovgivning eller tilsynsprocesser), også i de tilfælde hvor de fælles retningslinjer primært er rettet mod institutter.

Indberetningspligt

I henhold til artikel 16, stk. 3, i ESA-forordningerne skal de kompetente myndigheder underrette den respektive ESA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller angive en begrundelse for eventuel manglende efterlevelse, inden 16.03.2018 (to måneder efter udstedelse). Hvis den respektive ESA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anses det for at de kompetente myndigheder ikke efterlever retningslinjerne. Underretninger fremsendes til [compliance@eba.europa.eu, compliance@eiopa.europa.eu og compliance@esma.europa.eu] med referencen "JC/GL/2017/16". En skabelon til brug ved underretning findes på ESA'ernes hjemmesider. Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder.

Underretningerne offentliggøres på ESA'ernes hjemmesider i henhold til artikel 16, stk. 3, i ESA-forordningerne.

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne og anvendelsesområde

1. Disse retningslinjer er rettet til:
 - a) betalingsformidlere som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EU) 2015/847, der fungerer som betalingsmodtagerens betalingsformidler, og mellembetalingsformidlere som defineret i artikel 3, nr. 6), i forordning (EU) 2015/847 og
 - b) kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med, at betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere efterlever deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2015/847.
2. Disse retningslinjer:
 - a) beskriver de faktorer, som betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør tage i betragtning ved etablering og implementering af procedurer til at konstatere og håndtere pengeoverførsler, som mangler de krævede oplysninger om betaler og/eller betalingsmodtager, for at sikre, at disse procedurer er effektive
 - b) præciserer, hvad betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør gøre for at håndtere risikoen for hvidvask af penge (ML) og finansiering af terrorisme (TF), hvis de krævede oplysninger om betaler og/eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige.
3. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer ved vurderingen af, om de procedurer og foranstaltninger, der er truffet af betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere, er tilstrækkelige til at efterleve artikel 7, 8, 11 og 12 i forordning (EU) 2015/847.
4. Betalingsformidlere, mellembetalingsformidlere og kompetente myndigheder bør også anvende disse retningslinjer til at sikre efterlevelse af artikel 9 og 13 i forordning (EU) 2015/847.
5. De faktorer og foranstaltninger, der er beskrevet i disse retningslinjer, er ikke udtømmende. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør tage andre faktorer og foranstaltninger i betragtning efter behov.
6. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på restriktive foranstaltninger, som er indført ved forordninger med hjemmel i artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, f.eks. forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EU) nr. 356/2010 ("den europæiske sanktionsordning").

Definitioner

7. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i direktiv (EU) 2015/849 og i forordning (EU) 2015/847, den samme betydning i disse retningslinjer. I disse retningslinjer gælder derudover følgende definitioner:
- a) "kompetente myndigheder": de myndigheder, der er ansvarlige for at sikre, at betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere efterlever kravene i forordning (EU) 2015/847
 - b) "risiko": virkningerne af og sandsynligheden for, at hvidvask af penge (ML) og finansiering af terrorisme (TF) finder sted
 - c) "risikofaktorer": variabler, som enten alene eller i kombination kan øge eller mindske ML/TF-risikoen i forbindelse med en enkelt forretningsforbindelse, lejlighedsvis transaktion eller pengeoverførsel
 - d) "risikobaseret tilgang": en tilgang, hvorved kompetente myndigheder, betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere identificerer, vurderer og forstår de ML/TF-risici, som betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere er eksponeret for, og træffer AML/CFT-foranstaltninger, som står i rimeligt forhold til disse risici
 - e) "manglende oplysninger": oplysninger om betaler eller betalingsmodtager i henhold til forordning (EU) 2015/847, som ikke er stillet til rådighed
 - f) "ufuldstændige oplysninger": oplysninger om betaler eller betalingsmodtager i henhold til forordning (EU) 2015/847, som kun er stillet delvis til rådighed
 - g) "realtidsovervågning": overvågning, der foretages:
 - i) inden midlerne krediteres betalingsmodtagers betalingskonto hos betalingsmodtagers betalingsformidler
 - ii) hvis betalingsmodtageren ikke har en betalingskonto hos betalingsmodtagers betalingsformidler, inden midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtager af den betalingsformidler, der modtager midlerne, eller
 - iii) hvis betalingsformidleren er en mellembetalingsformidler, inden mellembetalingsformidleren overfører midlerne på vegne af betalers betalingsformidler eller af en anden mellembetalingsformidler
 - h) "efterfølgende overvågning": overvågning, der foretages:
 - i) efter at midlerne er blevet krediteret betalingsmodtagers betalingskonto hos betalingsmodtagers betalingsformidler

- ii) hvis betalingsmodtageren ikke har en betalingskonto hos betalingsmodtageres betalingsformidler, efter at midlerne er stillet til rådighed for betalingsmodtager af betalingsmodtageres betalingsformidler eller overført af mellembetalingsformidleren, eller
- iii) hvis betalingsformidleren er en mellembetalingsformidler, efter at mellembetalingsformidleren har overført midlerne på vegne af betalers betalingsformidler eller af en anden mellembetalingsformidler.

Afsnit II – Konstatning af, om der mangler oplysninger, og håndtering af pengeoverførsler med manglende oplysninger

KAPITEL I: Generelle betragtninger

Fastsættelse af forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2015/847

8. En betalingsformidler bør fastsætte for hver pengeoverførsel, om betalingsformidleren handler som betalers betalingsformidler, som betalingsmodtagers betalingsformidler eller som mellembetalingsformidler. Dette er bestemmende for, hvilke oplysninger der skal medsendes ved en pengeoverførsel, og hvilke foranstaltninger betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren skal træffe for at efterleve forordning (EU) 2015/847.

Direkte debiteringer

9. Hvis en pengeoverførsel er en direkte debitering som defineret i artikel 3, nr. 9), litra b), i forordning (EU) 2015/847, bør betalingsmodtagers betalingsformidler sende de krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager til betalers betalingsformidler som en del af den direkte debiteringsopkrævning. Betalingsmodtagers betalingsformidler og mellembetalingsformidleren kan derpå gå ud fra, at oplysningskravene i artikel 4, stk. 2 og 4, og artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2015/847 er opfyldt.

Anvendelse af undtagelser i henhold til forordning (EU) 2015/847

10. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere skal efterleve forordning (EU) 2015/847 med hensyn til alle pengeoverførsler, der helt eller delvist gennemføres elektronisk, og uanset hvilket meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem der anvendes, medmindre forordning (EU) 2015/847 fastsætter undtagelser.
11. For at anvende disse undtagelser bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere have systemer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at betingelserne for disse undtagelser er opfyldt. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere, som ikke er i stand til at godtgøre, at betingelserne for disse undtagelser er opfyldt, bør efterleve forordning (EU) 2015/847 med hensyn til alle pengeoverførsler.

Artikel 5 i forordning (EU) nr. 2015/847

12. Med henblik på at anvende undtagelsen i artikel 5 i forordning (EU) 2015/847:
 - a) bør betalingsmodtagers betalingsformidlere være i stand til at fastslå, at betalers betalingsformidler er etableret i Unionen eller en EØS-medlemsstat og
 - b) mellembetalingsformidlere være i stand til at fastslå, at betalers betalingsformidler og betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret i Unionen eller en EØS-medlemsstat.
13. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør behandle lande som tredjelande, hvis de indgår i det fælles eurobetalingsområde (SEPA), men ikke er EU- eller EØS-

medlemsstater. Hvis en medlemsstat har indgået en bilateral aftale med et tredjeland eller et territorium uden for Unionen i henhold til artikel 24 i forordning (EU) 2015/847, kan betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere i denne medlemsstat behandle pengeoverførsler fra eller til dette tredjeland eller territorium som indenlandske pengeoverførsler.

Artikel 2, stk. 3, i forordning (EU) 2015/847

14. Ved anvendelse af undtagelsen i artikel 2, stk. 3, i forordning (EU) 2015/847 bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere sikre, at pengeoverførslen ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller det digitale udstyr, f.eks. det primære kontonummer (PAN), og at dette nummer gives på en måde, som gør det muligt at spore overførslen tilbage til betaleren.
15. Hvis kortet, instrumentet eller udstyret kan anvendes til både person-til-person-pengeoverførsler og betalinger for varer eller tjenesteydelser, kan betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere kun anvende denne undtagelse, hvis de er i stand til at fastslå, at pengeoverførslen ikke er en person-til-person-pengeoverførsel, men i stedet udgør en betaling for varer eller tjenesteydelser.

Artikel 5, 6 og 7 i forordning (EU) 2015/847

16. Med henblik på at anvende regler i artikel 5, 6 og 7 i forordning (EU) 2015/847 vedrørende pengeoverførsler, som ikke overstiger 1 000 EUR, bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere have politikker og procedurer til at opdage pengeoverførsler, der synes at hænge sammen. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør behandle pengeoverførsler, som pengeoverførsler der hænger sammen, hvis disse overførsler sendes:
 - a) fra den samme betalingskonto til den samme betalingskonto eller, hvis overførslen ikke foretages til eller fra en betalingskonto, fra den samme betaler til den samme betalingsmodtager; og
 - b) inden for en rimelig, kort tidsfrist, som bør fastsættes af betalingsformidleren på en måde, der står i rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, som betalingsformidlerens virksomhed er eksponeret for.
17. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør fastslå, om andre scenarier også kunne give anledning til transaktioner, der hænger sammen, og i givet fald afspejle disse i deres politikker og procedurer.

Proportionalitet og risikovurderinger, der omfatter hele virksomheden

18. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør indføre og opretholde effektive politikker og procedurer til at efterleve forordning (EU) 2015/847. Disse politikker og procedurer bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af betalingsformidlerens og mellembetalingsformidlerens virksomhed og stå i rimeligt forhold

til den ML/TF-risiko, som betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren er eksponeret for som følge af:

- a) typen af de kunder, der betjenes
 - b) arten af de varer og tjenesteydelser, der leveres
 - c) de jurisdiktioner, der betjenes
 - d) de leveringskanaler, der anvendes
 - e) antallet af betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere, som jævnligt undlader at levere de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren
 - f) kompleksiteten af de betalingskæder, der opstår som følge af forretningsmodellen, og
 - g) omfanget og værdien af de transaktioner, der behandles.
19. Ved vurdering af den ML/TF-risiko, de er eksponeret for, bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere henvide til ESA'ernes fælles retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 om lempede og skærpede kundekendskabskrav og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør overveje, når de vurderer risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med de enkelte forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner (retningslinjerne om risikofaktorer)¹.

Politikker og procedurer

20. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør sikre, at deres politikker og procedurer:
- a) klart fastsætter:
 - i) hvilke kriterier de anvender til at afgøre, om deres tjenester og betalingsinstrumenter er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/847
 - ii) hvilke af deres tjenester og betalingsinstrumenter der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/847, og hvilke der ikke er omfattet
 - iii) hvilke pengeoverførsler der skal overvåges i realtid, og hvilke pengeoverførsler der kan overvåges efterfølgende, og hvorfor
 - iv) medarbejderes forpligtelser, hvor der konstateres, at oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847, mangler, og de processer, de bør følge, og

¹ <https://esas-joint-committee.europa.eu/Pages/Guidelines/Joint-Guidelines-on-Risk-Factors.aspx>

- v) hvilke oplysninger vedrørende pengeoverførsler der skal registreres, hvordan disse oplysninger skal registreres.
- b) er godkendt af betalingsformidlerens eller mellembetalingsformidlerens øverste ledelse som defineret i artikel 3, nr. 12), i direktiv (EU) 2015/849
- c) er tilgængelige for alle relevante medarbejdere, herunder personer med ansvar for at behandle pengeoverførsler; betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør sikre, at alle relevante medarbejdere får den fornødne uddannelse i anvendelsen af disse politikker og procedurer, og
- d) revideres regelmæssigt, forbedres, når det er nødvendigt, og holdes ajourført. Betalingsformidlere kan støtte sig til eksisterende politikker og procedurer for at opfylde deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2015/847, når det er muligt.

KAPITEL II: Forpligtelser for mellembetalingsformidlere og betalingsmodtagers betalingsformidlere

Kontrol af ikke-tilladte tegn eller input

(Artikel 7, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2015/847)

21. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør overvåge pengeoverførsler for at konstatere, hvorvidt de tegn eller input, der anvendes til at give oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, er i overensstemmelse med konventionerne for det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der blev anvendt til at behandle pengeoverførslen². Denne kontrol bør foretages i realtid.
22. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere kan gå ud fra, at de efterlever henholdsvis artikel 7, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2015/847, hvis de er overbeviste om og kan godtgøre over for deres kompetente myndighed, at de forstår meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets valideringsregler, og at det pågældende systems konventioner betyder, at det:
 - a) indeholder alle de felter, der er nødvendige for at indhente de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847; eksempelvis kan betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere behandle det internationale bankkontonummer (IBAN) eller, hvis pengeoverførslen foretages ved hjælp af et betalingskort, nummeret på dette kort (f.eks. det primære kontonummer (PAN)) som betalingskontonummeret på den betingelse, at det anvendte nummer gør det muligt at spore pengeoverførslen til betaleren eller betalingsmodtageren
 - b) automatisk forhindrer, at der sendes eller modtages pengeoverførsler, hvis der konstateres, at der er anvendt ikke-tilladte tegn eller input, og
 - c) markerer afviste pengeoverførsler til manuel gennemgang og behandling.
23. Hvis en betalingsformidlers eller mellembetalingsformidlers meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem ikke opfylder alle kriterierne i punkt 22 i disse retningslinjer, bør betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren indføre kontrolforanstaltninger til at afhjælpe manglerne.

Kontrol af manglende oplysninger

(artikel 7, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847)

Effektive procedurer

24. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere skal gennemføre effektive procedurer til at konstatere, om de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren mangler³.

² Artikel 7, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2015/847.

³ Artikel 7, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/847.

25. For at være effektive bør disse procedurer

- a) gøre det muligt for betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren at opdage meningsløse oplysninger
- b) anvende en kombination af realtidsovervågning og efterfølgende overvågning og
- c) advare betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren om højrisikoindikatorer.

Meningsløse oplysninger

26. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør behandle meningsløse oplysninger som manglende oplysninger. Eksempler på meningsløse oplysninger omfatter strenge af tilfældige tegn (f.eks. "xxxxx" eller "ABCDEFGH") eller betegnelser, der klart ikke giver nogen mening (f.eks. "en anden" eller "min kunde"), selv hvis disse oplysninger er givet ved brug af tegn eller input i overensstemmelse med meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner.

27. Hvis betalingsformidlere eller mellembetalingsformidlere anvender en liste over hyppigst forekommende meningsløse udtryk, bør de regelmæssigt gennemgå denne liste for at sikre, at den fortsat er relevant. I disse tilfælde er der ingen forventning om, at betalingsformidlere eller mellembetalingsformidlere manuelt gennemgår transaktioner med henblik på at opdage meningsløse oplysninger.

Realtidsovervågning og efterfølgende overvågning

28. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør henvise til de i punkt 18 anførte risikofaktorer for at sikre, at deres tilgang til overvågning, herunder omfanget og hyppigheden af efterfølgende overvågning og realtidsovervågning, står i rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, de er eksponeret for. I denne forbindelse bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere fastsætte, hvilke højrisikofaktorer – eller kombination af højrisikofaktorer – der altid vil udløse realtidsovervågning, og hvilke der vil udløse en målrettet efterfølgende gennemgang (jf. også punkt 30). I tilfælde, der giver anledning til særlig betænkelighed, bør pengeoverførsler altid overvåges i realtid.

29. Ud over realtidsovervågning og målrettet efterfølgende overvågning i punkt 28 bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere regelmæssigt foretage efterfølgende gennemgange af en stikprøve udtaget blandt alle behandlede pengeoverførsler.

Højrisikoindikatorer

30. Betalingsformidlers og mellembetalingsformidlers systemer bør være konfigureret på en måde, der udløser varslinger, hvis en højrisikoindikator opdages. Højrisikoindikatorer kan omfatte, men er ikke begrænset til:

- a) pengeoverførsler, der overstiger en specifik tærskelværdi; ved fastsættelsen af tærsklen bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere i det mindste tage den gennemsnitlige værdi af de transaktioner, de rutinemæssigt behandler, i betragtning,

og hvad der udgør en usædvanligt stor transaktion, under hensyntagen til deres særlige forretningsmodel

- b) pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret i et land, der er forbundet med en høj ML/TF-risiko, herunder, men ikke begrænset til, lande, der er identificeret som højrisikolande af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849; når betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere identificerer lande, der er forbundet med en høj ML/TF-risiko, bør de tage ESA'ernes retningslinjer om risikofaktorer i betragtning
- c) en negativ efterlevelse af AML/CFT-reglerne hos mellembetalingsformidleren eller betalers betalingsformidler, afhængigt af, hvem der er den forudgående betalingsformidler i betalingskæden
- d) pengeoverførsler fra en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler, der anses for gentagne gange at undlade at levere de krævede oplysninger om betaleren uden god grund (jf. punkt 47-55), eller fra en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler, som tidligere ved flere lejligheder har undladt at give de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren uden god grund, selv hvis dette ikke er sket gentagne gange
- e) pengeoverførsler, hvor betalernes eller betalingsmodtagerens navn mangler.

Håndtering af pengeoverførsler med manglende oplysninger eller ikke-tilladte tegn eller input (Artikel 8 og artikel 12 i forordning (EU) 2015/847)

- 31. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør indføre effektive risikobaserede procedurer for at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel skal gennemføres, afvises eller suspenderes, hvis realtidsovervågningen viser, at de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er leveret ved brug af ikke-tilladte tegn eller input.
- 32. Med henblik på at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel skal afvises, suspenderes eller gennemføres i overensstemmelse med artikel 8 og 12 i forordning (EU) 2015/847, bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere tage højde for ML/TF-risikoen i forbindelse med den pågældende pengeoverførsel, inden de beslutter, hvilke foranstaltninger det er hensigtsmæssigt at træffe. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør navnlig tage i betragtning, om:
 - a) den type oplysninger, der mangler, giver anledning til betænkeligheder med hensyn til ML/TF, og
 - b) der er identificeret én eller flere højrisikoindikatorer, som kan tyde på, at transaktionen udgør en høj ML/TF-risiko eller giver anledning til mistanke om ML/TF (jf. punkt 30).

Hvis betalingsformidlere eller mellembetalingsformidlere har truffet en risikofølsom beslutning, i overensstemmelse med punkt 28 i disse retningslinjer, om at overvåge pengeoverførsler efterfølgende, bør de følge punkt 40-43 i vejledningen.

Betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren afviser overførslen

33. Hvis en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler beslutter at afvise en pengeoverførsel, behøver denne ikke at spørge om de manglende oplysninger, men bør informere den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om grunden til afvisningen.

Betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren suspenderer overførslen

34. Hvis en betalingsformidler eller en mellembetalingsformidler beslutter at suspendere pengeoverførslen, bør denne underrette den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om, at pengeoverførslen er blevet suspenderet, og anmode den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om at stille de manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed eller levere disse oplysninger ved brug af tilladte tegn eller input.
35. Når betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren spørger om manglende oplysninger, bør der fastsættes en rimelig frist, inden for hvilken den forudgående betalingsformidler i betalingskæden bør stille oplysningerne til rådighed. Denne frist bør normalt ikke overstige tre arbejdsdage for pengeoverførsler, der finder sted inden for EØS, og fem arbejdsdage for pengeoverførsler, der modtages fra lande uden for EØS. Længere frister kan være nødvendige, hvis betalingskæderne er mere komplekse.
36. Betalingsformidlere eller mellembetalingsformidlere bør overveje at sende den forudgående betalingsformidler i betalingskæden en påmindelse, hvis de ønskede oplysninger ikke modtages. I denne forbindelse kan en betalingsformidler eller en mellembetalingsformidler beslutte at underrette den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om, at hvis de krævede oplysninger ikke modtages inden for en yderligere frist, kan den forudgående betalingsformidler i betalingskæden blive omfattet af en intern højrisikoovervågning (jf. punkt 30) og anset for gentagne gange at undlade at levere krævede oplysninger, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847.
37. Hvis de ønskede oplysninger ikke stilles til rådighed inden den fastsatte frist, bør betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren i overensstemmelse med sine risikobaserede politikker og procedurer:
- a) beslutte, om overførslen skal afvises eller gennemføres
 - b) overveje, om den omstændighed, at den forudgående betalingsformidler i betalingskæden har undladt at levere de krævede oplysninger, giver anledning til mistanke, og
 - c) overveje, hvordan den forudgående betalingsformidler i betalingskæden fremover bør behandles med hensyn til efterlevelse af AML/CFT-reglerne.
38. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør dokumentere og registrere alle disse foranstaltninger og baggrunden for foranstaltningerne eller de manglende foranstaltninger, således at det senere er muligt at reagere på eventuelle anmodninger fra de kompetente myndigheder om oplysninger om efterlevelse af juridisk bindende EU-retsakter, f.eks. hvis betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren som følge af foranstaltninger truffet

i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2015/847 ikke har været i stand til at efterleve relevante forpligtelser i artikel 83 og 84 i direktiv (EU) 2015/2366, som er indarbejdet i den gældende nationale lovgivning.

Betalingsformidleren eller mellembetalingsformidlere gennemfører overførslen

39. Hvis en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler gennemfører pengeoverførslen eller efterfølgende opdager, at de krævede oplysninger manglede eller var leveret ved brug af ikke-tilladte tegn, bør denne anmode den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om at stille de manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed eller levere disse oplysninger ved brug af tilladte tegn eller input, efter at overførslen er blevet gennemført.
40. En betalingsformidler eller mellembetalingsformidler, der i forbindelse med realtidsovervågningen bliver bekendt med, at krævede oplysninger mangler, men beslutter at gennemføre pengeoverførslen efter at have taget alle relevante risici i betragtning, bør dokumentere baggrunden for at gennemføre denne overførsel.
41. Når betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren efterspørger manglende oplysninger, bør dette ske i overensstemmelse med punkt 36 i disse retningslinjer.
42. Hvis de ønskede oplysninger ikke modtages inden for den af betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren fastsatte tidsfrist, bør betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren i overensstemmelse med sine risikobaserede politikker og procedurer overveje, hvordan den forudgående betalingsformidler i betalingskæden fremover bør behandles med hensyn til efterlevelse af AML/CFT-reglerne.
43. Betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren bør dokumentere og registrere alle disse foranstaltninger og baggrunden for foranstaltningerne eller de manglende foranstaltninger, således at det senere er muligt at reagere på eventuelle anmodninger fra myndighederne.

Identifikation og indberetning af mistænkelige transaktioner

(Artikel 9 og 13 i forordning (EU) 2015/847)

44. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør vurdere, om en pengeoverførsel er mistænkelig, under hensyntagen til eventuelle kriterier, der er fastsat i EU-lovgivning, national lovgivning eller deres egne interne AML/CFT-politikker og -procedurer.
45. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør bemærke, at manglende eller ikke-tilladte oplysninger i givet fald ikke i sig selv giver anledning til mistanke om ML/TF. Ved afgørelsen af, om en pengeoverførsel giver anledning til mistanke, bør betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren anlægge en holistisk synsvinkel på alle ML/TF-risikofaktorer, der er knyttet til pengeoverførslen, herunder de i punkt 30 anførte faktorer, for så vidt som disse er kendte, og navnlig være opmærksom på pengeoverførsler, der kan indebære en højere ML/TF-risiko.
46. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør kunne godtgøre, at de overholder EU-lovgivning, der finder umiddelbar anvendelse, og national lovgivning på AML/CFT-området. I nogle tilfælde kan den nationale lovgivning kræve, at de træffer yderligere

foranstaltninger, f.eks. indberetning af usædvanlige transaktioner, som i givet fald ikke giver anledning til mistanke om ML/TF.

Betalingsformidlere eller mellembetalingsformidlere, der gentagne gange undlader at levere krævede oplysninger, og foranstaltninger, der skal træffes (artikel 8, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847)

Hvornår anses en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler for "gentagne gange at undlade" at levere krævede oplysninger?

47. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør indføre politikker og procedurer for at identificere betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere, der gentagne gange undlader at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren.
48. Med henblik herpå bør betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere registrere alle pengeoverførsler med manglende oplysninger for at kunne afgøre, hvilken betalingsformidler eller mellembetalingsformidler der bør anses for "gentagne gange at undlade" at levere krævede oplysninger.
49. En betalingsformidler eller mellembetalingsformidler kan beslutte at anse en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler for "gentagne gange at undlade" at levere krævede oplysninger af forskellige grunde, men bør overveje at lade en kombination af kvantitative og kvalitative kriterier indgå i denne beslutning.
50. Kvantitative kriterier til vurdering af, om en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler gentagne gange undlader at give krævede oplysninger, omfatter:
 - a) procentdelen af overførsler med manglende oplysninger, der sendes af en bestemt betalingsformidler eller mellembetalingsformidler inden for en vis tidsperiode, og
 - b) procentdelen af anmodninger om opfølgning, der ikke er blevet besvaret eller besvaret fyldestgørende inden for en vis frist.
51. Kvalitative kriterier til vurdering af, om en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler gentagne gange undlader at give krævede oplysninger, omfatter:
 - a) graden af samarbejde fra den anmodede betalingsformidlers eller mellembetalingsformidlers side i forbindelse med tidligere anmodninger om manglende oplysninger og
 - b) den type oplysninger, der mangler (jf. f.eks. punkt 30, litra e)).

Indberetning til myndighederne

52. Når en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler har anset en anden betalingsformidler eller mellembetalingsformidler for gentagne gange at undlade at levere de krævede oplysninger, bør der ske en indberetning til myndighederne, jf. artikel 8, stk. 2,

andet afsnit, i forordning (EU) 2015/847, i overensstemmelse med bilaget til disse retningslinjer omfatte:

- a) navnet på den betalingsformidler eller mellembetalingsformidler, der anses for gentagne gange at undlade at levere de krævede oplysninger
 - b) det land, hvor betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren er meddelt tilladelse
 - c) overtrædelsens art, herunder:
 - i) hyppigheden af pengeoverførsler med manglende oplysninger
 - ii) den periode, hvor overtrædelserne blev identificeret, og
 - iii) eventuelle begrundelser, som betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren måtte have givet for gentagne gange at have undladt at levere de krævede oplysninger
 - d) andre oplysninger om foranstaltninger, som den indberettende betalingsformidler eller mellembetalingsformidler har truffet.
53. Forpligtelsen i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2015/847 finder anvendelse uden at berøre forpligtelsen til at indberette mistænkelige transaktioner i henhold til artikel 33 i direktiv (EU) 2015/849.
54. Betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere bør – efter at have identificeret en betalingsformidler eller mellembetalingsformidler, der gentagne gange undlader at levere krævede oplysninger – underrette de relevante myndigheder uden unødigt forsinkelse og senest tre måneder efter at have identificeret den pågældende betalingsformidler eller mellembetalingsformidler.
55. Disse myndigheder vil derpå underrette EBA.

Foranstaltninger, der skal træffes

56. De foranstaltninger, som betalingsmodtagers betalingsformidler eller mellembetalingsformidleren bør træffe, hvis en anden betalingsformidler eller mellembetalingsformidler gentagne gange undlader at levere de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847, bør være risikobaserede og kan omfatte én eller en kombination af følgende (selv om andre foranstaltninger er mulige):
- a) udstedelse af en advarsel til den forudgående betalingsformidler i betalingskæden for at informere betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren om de foranstaltninger, der vil blive anvendt, hvis betalingsformidleren fortsat undlader at levere de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847
 - b) en vurdering af, hvordan omstændigheden og denne betalingsformidlers reaktion på en sådan hændelse påvirker ML/TF-risikoen i forbindelse med den pågældende

betalingsformidler, og hvis det er hensigtsmæssigt, foretage af realtidsovervågning af alle transaktioner, der modtages fra denne betalingsformidler

- c) udstedelse af en yderligere advarsel til den forudgående betalingsformidler i betalingskæden om, at eventuelle fremtidige pengeoverførsler vil blive afvist
- d) begrænsning eller afbrydelse af forretningsforbindelsen med den pågældende betalingsformidler.

57. Inden der træffes beslutning om at afbryde en forretningsforbindelse, navnlig hvis den forudgående betalingsformidler i betalingskæden er en respondentbank fra et tredjeland, bør betalingsformidleren eller mellembetalingsformidleren overveje, om risikoen kan håndteres på andre måder, herunder gennem anvendelse af skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849.

KAPITEL III: Yderligere forpligtelser for mellembetalingsformidleren

58. Mellembetalingsformidlere bør sikre, at deres systemer og kontrolforanstaltninger sætter dem i stand til at efterleve deres forpligtelse med hensyn til at sikre, at samtlige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der modtages ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel. I den forbindelse bør mellembetalingsformidlere sikre, at deres system kan konvertere oplysninger til et andet format uden fejl.
59. Mellembetalingsformidlere bør kun anvende betalings- eller meddelelsessystemer, der muliggør videregivelse af alle oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, uanset om disse oplysninger kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847⁴. Hvis dette ikke er muligt, f.eks. fordi et indenlandsk betalingssystem begrænser, hvilke data der indlæses i dette system, bør mellembetalingsformidlere indføre alternative mekanismer til videregivelse af relevante oplysninger til betalingsmodtagers betalingsformidler. Sådanne alternative mekanismer bør kun anvendes i en kort overgangsperiode, mens de indenlandske systemer tilpasses bestemmelserne i forordning (EU) 2015/847 og i disse retningslinjer.

⁴ Artikel 10 i forordning (EU) nr. 2015/847.

KAPITEL IV: Yderligere forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler

Ufuldstændige oplysninger

60. Betalingsmodtagers betalingsformidlere bør følge kapitel II i disse retningslinjer, også i relation til oplysninger der er ufuldstændige.

Kontrol af oplysninger om betalingsmodtageren

61. Når betalingsformidlere kontrollerer om oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte i henhold til artikel 7, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2015/847, bør de overveje, om deres relation til betalingsmodtageren er en forretningsforbindelse som defineret i artikel 3, nr. 13), i direktiv (EU) 2015/849, og anvende kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, hvis dette er tilfældet.
62. Betalingsformidlere kan vurdere, at de har efterlevet kontrolkravene i artikel 7 i forordning (EU) 2015/847, hvis de tidligere har kontrolleret betalingsmodtagerens identitet i overensstemmelse med den nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), og, hvis det er relevant, artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 eller en tilsvarende standard, hvis betalingsmodtagerens identitet er blevet kontrollet, inden lovgivningen til gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849 trådte i kraft.

Opbevaring af registreringer

63. I henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2015/847 skal betalingsformidlere opbevare registreringer af oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, som de modtager i overensstemmelse med forordningens artikel 4 til 7.
64. Hvis betalingsformidleren imidlertid har etableret en forretningsforbindelse med betalingsmodtageren, og pengeoverførslen finder sted inden for rammerne af denne forretningsforbindelse, bør betalingsformidlere efterleve kravene om opbevaring af registreringer i artikel 40 i direktiv (EU) 2015/849.

Afsnit III — Endelige bestemmelser og gennemførelse

65. De kompetente myndigheder og betalingsformidlere bør efterleve disse retningslinjer seks måneder efter deres udstedelsesdato.

Bilag — Skabelon til brug ved indberetning

Indberetning i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847*	
Den indberettende betalingsformidlers/mellembetalingsformidlers navn	
Den indberettende betalingsformidlers/mellembetalingsformidlers adresse	
Dato	
Navn på den betalingsformidler/mellembetalingsformidler, der gentagne gange har undladt at levere krævede oplysninger	
Det land, hvor den betalingsformidler/mellembetalingsformidler, der gentagne gange har undladt at levere krævede oplysninger, er meddelt tilladelse	
Kort beskrivelse af overtrædelsens art og eventuelle begrundelser, som den betalingsformidler/mellembetalingsformidler, der gentagne gange har undladt at levere krævede oplysninger, har givet for denne overtrædelse	
Kort sammenfatning af de foranstaltninger, som den indberettende betalingsformidler/mellembetalingsformidler har truffet for at indhente manglende oplysninger.	

*For yderligere information og vejledning henvises til de europæiske tilsynsmyndigheders fælles retningslinjer i henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2015/847 om de foranstaltninger,

betalingsformidlere bør træffe med henblik på at konstatere, om oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, og de procedurer, de bør indføre for at håndtere en pengeoverførsel, som mangler de krævede oplysninger.